

Kriminaalipolitiikka- ja rikosoikeusosasto

Erityisasiantuntija Joni Korpinen

1.9.2023

VN/28384/2021

Asia/Viite: Oikeusministeriön lausunto; Sisäministeriön lausuntopyyntö (VN/28384/2021), hallituksen esitysluonnos eduskunnalle Suomen tasavallan hallituksen ja Ruotsin kuningaskunnan hallituksen välillä raja-alueen poliisiyhteistyöstä tehdyn sopimuksen hyväksymisestä ja voimaansaattamiseksi

Oikeusministeriö esittää lausuntonaan viitteessä mainittuun asiaan seuraavan.

1. Yleistä

Esitysluonnoksessa esitetään, että eduskunta hyväksyisi otsikossa mainitun sopimuksen. Esitysluonnos sisältää ehdotuksen sekamuotoiseksi voimaansaattamislainsäädännön, jossa säädetään sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisen lisäksi sopimuksen toimeenpanosta Suomessa. Sopimuksen tarkoituksena on tehostaa Suomen ja Ruotsin välistä poliisiyhteistyötä ja siten edelleen parantaa yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämistä sekä rikosten ehkäisemistä, selvittämistä ja tutkintaa maiden välisellä raja-alueella. Sopimusta sovellettaisiin Suomessa Enontekiön, Kolarin, Muonion, Pellon, Tornion ja Ylitornion kuntien alueilla. Ruotsissa sopimusta sovellettaisiin Haaparannan, Kiirunan, Pajalan ja Ylitornion alueilla.

Sopimus sisältää määräykset kahdenlaisesta yhteistyöstä, pyynnöstä ja ilman pyyntöä toteutettavista kiireellisistä toimenpiteistä. Esitysluonnoksen mukaan kummassakin tilanteessa toisen valtion viranomaisen voisi ylittää

**Postiosoite
Postadress**

Oikeusministeriö
PL 25
FI-00023 Valtioneuvosto
Finland

**Käyntiosoite
Besöksadress**

Eteläesplanadi 10
00130 Helsinki
Finland

**Puhelin
Telefon**

0295 16001
Internat.
+358 295 16001

**Faksi
Fax**

09 160 67730
Internat.
+358 9 160 67730

**S-posti, internet
E-post, internet**

kirjaamo.om@gov.fi
www.oikeusministerio.fi
www.justitieministeriet.fi

rajan ja ryhtyä toimiin vain, jos kyse on sellaisen vakavan rikoksen torjumisesta, johon liittyy ihmisen henkeä, terveyttä tai ruumiillista koskemattomuutta uhkaava tai välittömästi uhkaava vaara. Lisäksi esitysluonnoksessa ehdotetaan, että ampuma-aselakiin tehtäisiin sopimuksen mukaisen yhteistyön edellyttämät muutokset.

2. Tarkemmat huomiot

Toimivaltuudet ja perus- ja ihmisoikeusvaikutukset

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että poliisiyhteistyösopimuksen mukainen yhteistyö menisi pidemmälle kuin esimerkiksi välittömään takaa-ajoon sovellettava Schengenin säännöstö. Toisin sanoen sopimuksen ja sitä koskevan lakiehdotuksen mukaiset pakkokeinotoimivaltuudet vieraan valtion virkamiehellä olisivat laajemmat kuin esimerkiksi Schengenin säännösten perusteella. Esimerkiksi Schengenin säännösten perusteella takaa-ajoa suorittavilla virkamiehillä ei ole oikeutta käyttää muita pakkokeinoja kuin kiinniotto-oikeutta. Sopimuksen 4 artiklan (*pyytämättä toteutettavat kiireelliset toimenpiteet*) mukaan kiireellisissä tilanteissa osapuolen toimivaltaiset virkamiehet voivat ilman isäntäpuolen esittämää pyyntöä ylittää valtionrajan ja ryhtyä raja-alueella sellaisiin väliaikaisiin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen ihmisen henkeä, terveyttä tai ruumiillista koskemattomuutta välittömästi uhkaavan vaaran torjumiseksi. Artiklan mukaan tätä sovellettaisiin vain, jos on olemassa riski, että vaara toteutuu ennen kuin isäntäpuolen virkamiehet saapuvat paikalle ja ryhtyvät toimiin. Lisäksi 4 artiklan mukaan valtionrajat ylittävät toimivaltaiset virkamiehet voivat toimia itsenäisesti, kunnes isäntäosapuolen virkamiehet saapuvat paikalle. Edellä mainittuun liittyen esitysluonnoksen mukaisesti ruotsalaisen poliisimiehen toimivaltuuksiin sovellettaisiin tiettyjä poliisilain (872/2011) säännöksiä sekä pakkokeinolain (806/2011) säännöksiä kiinniotto-oikeudesta, henkilötarkastuksen suorittamisesta, paikanetsinnästä, tutkimuspaikan- tai kohteen eristämisestä ja haltuunotto-oikeudesta takavarikoimista ja asiakirjan jäljentämistä varten.

Edellä mainittujen esitysluonnoksessa ehdotettavien pakkokeinoimivaltuuksien osalta oikeusministeriö pitää esitysluonnoksen osiota perus- ja ihmisoikeusvaikutuksista ja sitä koskevaa arviointia suppeana (4.3). Esitysluonnoksen mukaan (s. 9) perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta tärkeää on, että sekä Suomen että Ruotsin poliisiviranomaiset tuntevat toistensa valtioiden lainsäädännön ja toimintatavat, ja ennen kuin sopimuksessa tarkoitettu toiminta käynnistetään, Suomi ja Ruotsi kouluttavat poliisimiehensä rajat ylittävään toimintaan, ja siten kansalaiset voivat luottaa siihen, että poliisit toimivat samalla tavalla kansalaisuudestaan riippumatta. Lisäksi perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta merkitystä on vieraan valtion virkamiehen kielitaidolla, ja että kiiretilanteessa on erityisen tärkeää, että Ruotsin virkamiehen mahdollisesti antamat kehotukset ja käskyt ymmärretään oikein.

Oikeusministeriö pitää tarpeellisena, että esitysluonnoksen perus- ja ihmisoikeusvaikutuksien arviointia täydennetään, erityisesti esitysluonnoksessa ehdotettavaksi esitettyjen toimivaltuuksien osalta. Arvioinnissa tulisi muun ohella arvioida ja ottaa huomioon ehdotettavien uusien toimivaltuuksien rajoittuminen välttämättömään ja että ehdotukset toimivaltasääntelyn suhteen ovat täsmällisiä ja tarkkarajaisia. Toimivaltuuksia tulisi myös arvioida Suomen täysivaltaisuutta koskevien perustuslain säännösten kannalta (ks. myös lausunnon s. 7-10).

Lisäksi lakiehdotuksen 5 §:n 3 momentin mukaan henkilötarkastuksen toimittamisesta olisi voimassa soveltuvin osin, mitä pakkokeinolain 8 luvun 33 §:n 1 momentissa säädetään. Kyseisen viitatus pakkokeinolain säännöksen mukaan henkilöön kohdistuvasta etsinnästä päättää pidättämiseen oikeutettu virkamies, mutta tietyissä kiiretilanteissa poliisimies saa toimittaa etsinnän ilman pidättämiseen oikeutetun virkamiehen päätöstä, jos etsinnän välitön toimittaminen on asian kiireellisyyden vuoksi välttämätöntä *tai jos kyse on 9 luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitusta henkilökatsastuksesta*. Viimeksi mainitun henkilökatsastuksen osalta oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että esitysluonnoksen mukaan (s. 21) ruotsalaisella poliisimiehellä ei olisi oikeutta suorittaa pakkokeinolaissa säädettyä henkilökatsastusta. Henkilökatsastuksen sulkeminen pois ei kuitenkaan ilmene lakiehdotuksen 5 §:n 3 momentista. Oikeusministeriö katsoo, että säännöstä

olisi hyvä tarkentaa tältä osin ja viittaa edellä esitettyyn sääntelyn täsmällisyydestä ja tarkkarajaisuudesta.

Voimakeinojen käyttäminen

Sopimuksen 6 artiklan (*johtaminen ja toimivaltuudet*) 2 kohdan mukaan toimivaltaisilla virkamiehillä on kansalliseen lainsäädäntönsä perustuvien toimivaltuuksien rajoissa sama oikeus voimankäyttöön kuin isäntäpuolen virkamiehillä. Poliisilain 2 luvun 17 §:ssä säädetään voimakeinojen käytöstä ja esitysluonnoksen (s. 15) mukaan Suomessa toimiva ruotsalainen poliisimies on oikeutettu käyttämään voimakeinoja korkeintaan sen [edellä mainitun] mukaisesti.

Sopimuksen 7 artiklan (*aseet, ammuksiset ja muut varusteet*) 2 kohdan mukaan toimivaltaisilla virkamiehillä on kansalliseen lainsäädäntönsä perustuvien toimivaltuuksien rajoissa sama oikeus käyttää aseita, ammuksia ja muita varusteita kuin isäntäpuolen virkamiehillä. Esitysluonnoksen (s. 17) mukaan poliisiyhteistyösopimuksessa voimakeinojen käyttöä ei ole rajoitettu hätävarjelutilanteeseen (vrt. esimerkiksi rikosasioita koskevasta eurooppalaisesta tutkintamääräyksestä annetun lain 17 §, ks. myös lausunnon s. 7-10). Sopimuksen soveltamisalaan kuuluvat kiireelliset tilanteet ovat tyypillisesti sellaisia, joissa voimakeinojen käyttöön voidaan joutua turvautumaan. Kyse on kiireellisistä tilanteista, joissa tavoite on sellaisen vakavan rikoksen torjuminen, johon liittyy ihmisen henkeä, terveyttä tai ruumiillista koskemattomuutta uhkaava vaara. Edelleen esitysluonnoksen mukaan vieraan valtion virkamiehellä tulee tällöin olla oikeus voimakeinojen, mukaan lukien aseiden käyttöön.

Esitysluonnoksen säännöskohtaisten perustelujen mukaan (s. 20) lakiehdotuksen 3 §:n mukaisesti toimivaltuuksia esitetään rajoitetummaksi, mitä Suomen poliisilla on, sillä kaikkia poliisilain 2 luvussa mainittuja toimivaltuuksia ei tarvita sopimuksen mukaisessa toiminnassa. Esitysluonnoksen (s. 20) mukaan sopimuksessa säädetään voimakeinojen käytöstä ja aseiden, ammusten ja muiden varusteiden sekä ajoneuvojen käytöstä, ja että kyseiset säännökset eivät edellytä täydentävää lainsäädäntöä vaan ovat

sellaisenaan riittävän selkeät, jonka vuoksi niitä ei esitetä ehdotettavaan 3 §:ään.

Edellä todettu huomioon ottaen oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, ettei esitysluonnoksessa tarkemmin selosteta ja/tai vertailla Suomen ja Ruotsin lainsäädäntöä voimakeinojen käyttöön liittyen. Jatkovalmistelussa tulisikin vielä pohtia, onko edellä todetun tarkemman selostuksen ja/tai vertailun lisääminen esitykseen tarpeellista.

Lisäksi oikeusministeriö pitää esitysluonnoksen perusteluja puutteellisina voimakeinojen käyttöön liittyvien olennaisten kansallisten säännösten osalta, erityisesti siltä osin kuin esitysluonnoksen mukaan poliisiyhteistyösopimuksen säännökset voimakeinojen käytöstä ja muun ohella aseiden käytöstä ovat riittävän selkeät eivätkä ne edellytä täydentävää lainsäädäntöä. Oikeusministeriö pitää tarpeellisena sitä, että esitysluonnoksen perusteluja täydennettäisiin edellä mainituilta osin, ja erityisesti tarkemmin perustellen/vertaillen voimakeinojen käyttämiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön selvyyttä suhteessa poliisiyhteistyösopimuksen säännöksiin ja Suomen alueella toimiviin ruotsalaisiin poliiseihin.

Rikosoikeudellinen vastuu

Oikeusministeriö kiinnittää huomioita siihen, että esityksessä ei esitetä muutoksia rikosoikeudelliseen vastuuseen sopimuksen 9 artiklan perusteella. Rikosvastuun osalta oleellista on, että nykyisen säätelyn tulee olla riittävä kattamaan virkamiesten rikosvastuun. Pelkkä sopimuksen 9 artiklan velvoite ei riitä takaisinkytkennän osalta rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen vuoksi. Rikoslain tulee itsessään säädellä riittävällä selvyydellä vaaditusta rikosvastuusta.

Esityksessä on arvoitu ulkomaalaisen virkamiehen rikosoikeudellista vastuuta ja rikoksen kohteena olemista. Ruotsin poliisit voidaan tulkita rikoslain 40 luvun 11 §:n 4 kohdan mukaisiksi ulkomaalaisiksi virkamiehiksi, eli henkilöksi, joka hoitaa julkista tehtävää vieraan valtion puolesta. Näin heihin voidaan, viraltapanoseuraamusta lukuun ottamatta, rikoslain 40 luvun 1 § 3 momentin 1 kohdan mukaan soveltaa rikoslain 40 luvun 1–3 ja 14 §:ää sekä

2 kohdan mukaan 5 ja 7–10 §:ää, jos ulkomainen virkamies toimii Suomen alueella kansainvälisen sopimuksen tai muun kansainvälisen veloitteen nojalla yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisen tai rikosten ennalta estämisen ja esitutkintatehtävissä. Rikoslain 40 luku voi näin nykyisellään tulla laajasti sovellettavaksi poliisiyhteistyösopimuksen mukaisesti Suomessa toimivaan ruotsalaiseen virkamieheen, kuten esityksessä todetaan (s. 17).

Oikeusministeriö pitää tärkeänä huolehtia rikosoikeudellisesta laillisuusperiaatteesta ja sen asettamista vaatimuksista viittaussäännöksille. Poliisiyhteistyötä koskevan sopimuksen osalta rikoslaki itsessään kattaa jo ulkomaalaisen virkamiehen rikosvastuun ja rikoksen kohteena olemisen. Rikoslaki ei aseta esteitä suomalaisen virkamiehen rikosvastuulle tai rikoksen kohteena olemisen tutkimiselle Ruotsissa. Oikeusministeriöllä ei ole huomautettavaa rikosoikeudellisen vastuun osalta.

Kielelliset oikeudet rajat ylittävässä yhteistyössä

Sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan sopimuksen nojalla toisen osapuolen alueella toimivien toimivaltaisten virkamiesten on toimittava vastaanottavan osapuolen lainsäädännön mukaisesti ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisten valtuuksiensa rajoissa. Isäntäosapuoli on vastuussa virkamiesten toimista. Sopimuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin osapuolen vastuulla on varmistaa omien toimivaltaisten virkamiestensä osalta, että yhteistyöhön osallistuvilla virkamiehillä on tehtävään tarvittavat taidot, tiedot ja varusteet. Artiklaa koskevien säännöskohtaisten perustelujen mukaan koulutuksen tulee sisältää erityisesti Suomen ja Ruotsin lainsäädäntöön perehtymistä sekä kielikoulutusta (s. 17).

Hallituksen esityksen yleisperusteluissa (s. 9) todetaan, että perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta tärkeää on, että sekä Suomen että Ruotsin poliisiviranomaiset tuntevat toistensa valtioiden lainsäädännön, määräykset ja toimintatavat. Perusteluiden mukaan Suomi ja Ruotsi kouluttavat poliisimiehensä rajat ylittävään toimintaan, ja siten kansalaiset voivat luottaa siihen, että poliisit toimivat samalla tavalla kansalaisuudestaan riip-

pumatta. Lisäksi yleisperusteluissa kiinnitetään huomiota kielitaidon merkitykseen perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen kannalta (s. 9) ja todetaan, että koska Lapin poliisilaitoksen alue on yksikielinen, käytännössä Ruotsin virkamiesten tulee osata suomea (s. 8).

Oikeusministeriö pitää kielellisten oikeuksien toteutumisen näkökulmasta riittävänä sopimukseen sisältyvää sääntelyä vastaanottavan valtion lainsäädännön noudattamisesta sekä yhteistyöhön osallistuvien virkamiesten tietojen ja taitojen varmistamisesta. On hyvä, että hallituksen esityksessä on kiinnitetty erityistä huomiota kielitaidon merkitykseen. Lisäksi oikeusministeriö pitää tärkeänä, että yhteistyöhön osallistuvien virkamiesten koulutukseen sisältyy tietoa kielellisistä oikeuksista, mukaan lukien kielilaista (423/2003) ja saamen kielilaista (1086/2003) viranomaiselle johtuvista velvoitteista.

Käsittelyjärjestys

Esitysluonnoksen käsittelyjärjestystä koskevassa osiossa (10.2, s. 24-25) käsitellään poliisiyhteistyösopimuksen määräyksiä Ruotsin poliisin toimivaltuuksista Suomessa perustuslain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun Suomen täysivaltaisuuden kannalta.

Esitysluonnoksessa mm. todetaan (s. 24), että täysivaltaisuuden kannalta merkityksellisiä ovat lisäksi apua antavien ulkomaisten virkamiesten toimivaltuuksia ja johtoa koskevat säännökset. Tältä osin esitysluonnoksessa viitataan tarkemmin perustuslakivaliokunnan tulkintakäytäntöön (PeVL 9/2009 vp, s. 2; PeVL 1/2007 vp, s. 3; PeVL 56/2006 vp, s. 3) täysivaltaisuuden rajoitusten osalta ottaen huomioon toimivallan laatu ja mahdollisuus käyttää toimivaltuuksia itsenäisesti.

Esitysluonnoksessa ei viitata perustuslakivaliokunnan lausuntoon Schengenin säännöstöstä ja sen voimaansaattamisesta (PeVL 13/1998 vp). Perustuslakivaliokunta edellytti tuolloin sopimuksen voimaansaattamista ns. supistetussa perustuslainsäätämisyjärjestyksessä johtuen mm. sopimuksen määräyksistä, jotka koskevat sopimuspuolen virkamiesten oikeutta jatkaa

tarkkailua (40 artikla) ja takaa-ajoa (41 artikla) toisen sopimuspuolen alueella.

Edellä mainittuihin perustuslakivaliokunnan lausuntoihin liittyen oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että lausunnoissa käsiteltävinä olevissa yhteistyömuodoissa kyse on rajatummasta toiminnasta (yhteistyöstä) kuin nyt käsiillä olevassa poliisiyhteistyösopimuksessa. Esimerkiksi esitysluonnoksessa viitatussa Prümin sopimukseen liittyvässä perustuslakivaliokunnan lausunnossa todetaan esitysluonnoksessa todetun lisäksi, että toisen valtion viranomaisen oikeus käyttää toimivaltuuksia on mahdollista ainoastaan suomalaisten virkamiesten johdolla ja pääsääntöisesti ainoastaan näiden läsnäollessa. Tällaista sopimusjärjestelyä valiokunta ei ole pitänyt ongelmallisena perustuslain täysivaltaisuussäännösten kannalta. Lisäksi valiokunta ei ole pitänyt ongelmallisena toisen sopimusvaltion virkamiehen rajan ylittämistä ilman Suomen viranomaisten ennakkosuostumusta suorittaakseen rajan läheisyydessä väliaikaisia toimia ns. kiiretilanteissa. Toisaalta valiokunta on todennut, että sopimuksen voimaansaattamislain 3 §:n 2 momentissa voimankäyttövälineen käyttöoikeus on asianmukaisesti rajattu rikoslain mukaiseen hätävarjelutilanteeseen ja tilanteeseen, jossa poliisimies toimivaltansa nojalla yksittäistapauksessa valtuuttaa toisen valtion virkamiehen aseensa käyttämiseen (PeVL 56/2006 vp, s. 3). Tässä vaiheessa oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että esitysluonnoksen (s. 17) mukaisesti poliisiyhteistyösopimuksessa voimakeinojen käyttöä ei ole rajoitettu hätävarjelutilanteeseen toisin kuin Prümin sopimuksen osalta.

Lisäksi esitysluonnoksessa viitatus ns. asiantuntijatiimiasetuksen osalta perustuslakivaliokunta on todennut, että asetusehdotuksen soveltamisala on rajattu tilapäiseen ja jäsenvaltion omasta pyynnöstä annettavaan eräänlaiseen hätäapuun rajatarkastusten ja rajavalvonnan suorittamisessa, mutta tällainen järjestely ei merkitse itsenäisesti käytettävien toimivaltuuksien uskomista ylikansalliselle rajavartiolaitokselle. Tältä osin valiokunta on katsonut, ettei järjestely muodostu ongelmalliseksi perustuslain täysivaltaisuussäännösten kannalta. Lisäksi valiokunta on todennut, että virkamiesten toiminta on tällöin tilapäistä ja se perustuu aina Suomen esittämään nimenomaiseen pyyntöön (PeVL 1/2007 vp, s. 3).

Edelleen esitysluonnoksessa viitatussa perustuslakivaliokunnan lausunnossa PeVL 9/2009 vp myös todetaan, että mm. toimivaltaa voidaan käyttää vain vastaanottavan jäsenvaltion ohjeiden mukaisesti ja pääsääntöisesti jäsenvaltion rajavartioiden läsnäollessa, ja että säännösten soveltamisala on rajattu tilapäiseen ja Suomen omasta pyynnöstä annettavaan eräänlaiseen hätäapuun. Voimakeinoihin ulkomainen virkamies voi edellä mainitun asetuksen mukaan turvautua vain toimivaltaisen suomalaisen virkamiehen läsnäollessa. Tällainen järjestely ei mahdollista itsenäisesti käytettävien toimivaltuuksien siirtämistä ulkomaisille rajavartioujoukoille vaan on luonteeltaan sellaista kansainvälistä yhteistyötä, johon Suomi perustuslain 1 §:n 3 momentin mukaan osallistuu rauhan ja ihmisoikeuksien turvaamiseksi (PeVL 9/2009 vp, s.2).

Lisäksi esitysluonnoksessa viitatussa perustuslakivaliokunnan lausunnon PeVL 9/2003 vp osalta oikeusministeriö kiinnittää huomiota siihen, että keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen (SopS 57/2004) osalta toimivallan edellytyksenä on, että Suomi on hyväksynyt asianomaisen oikeusapupyynnön tai on itse pyytänyt sitä (PeVL 9/2003 vp, s. 3). Toisin sanoen käsiteltävänä oleva yhteistyömuoto eroaa poliisiyhteistyösopimuksen mukaisesta yhteistyöstä, kun kyse on itsenäisestä toimivaltuuksien käyttämisestä pyytämättä toteutettavissa kiireellisissä tilanteissa.

Edellä todettu huomioon ottaen oikeusministeriö pitää tärkeänä, että muun ohella esitysluonnoksen käsittelyjärjestystä koskevia perusteluita täydennetään. Jatkovalmistelussa tulisi arvioida erityisesti niiden toimivaltuuksien perustuslainmukaisuutta, jotka menevät voimassa olevaa sääntelyä pidemmälle. Tältä osin esitysluonnoksen perusteluita tulisi täydentää erityisesti arvioimalla tarkemmin poliisiyhteistyösopimuksen määräyksiä Ruotsin poliisin toimivaltuuksista Suomessa täysivaltaisuussäännösten kannalta ottamalla laajemmin huomioon asiaan liittyvä perustuslakivaliokunnan tulkintakäytäntö.

Lisäksi hallituksen esityksen laatimisohjeiden mukaan jos sopimuksen tai lakiehdotuksen perustuslainmukaisuudesta on epäselvyyttä, jaksoon on

otettava säätämisjärjestysarvion jälkeen omaksi kappaleeksi nimenomainen lausuma, jonka mukaan on suotavaa, että esitys saatetaan perustuslakivaliokunnan käsiteltäväksi. Ainakin edellä käsitelty itsenäisten toimivaltuuksien käyttäminen Suomen alueella ilman pyyntöä – erityisesti ottaen huomioon sen, ettei sopimuksessa voimakeinojen käyttöä ole rajoitettu hätätarjelutilanteeseen – olisi oikeusministeriön näkemyksen mukaan perusteltua ehdottaa asian käsittelyä perustuslakivaliokunnassa.

Osastopäällikkö, ylijohdaja

Ville Hinkkanen

Erityisasiantuntija

Joni Korpinen

VN/28384/2021-OM-11

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: